

Årets Skåtøy-sommer –
preges av færre arrangementer og flere folk. Da er det bare å støtte opp om programmet i kirke, kafe og galleri. Det er hyggelig å se at flere bruker de mange turmulighetene vi har på Skåtøy. Ro og fred er heller ikke å forakte i ferien, ha en fortsatt god sommer!
Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

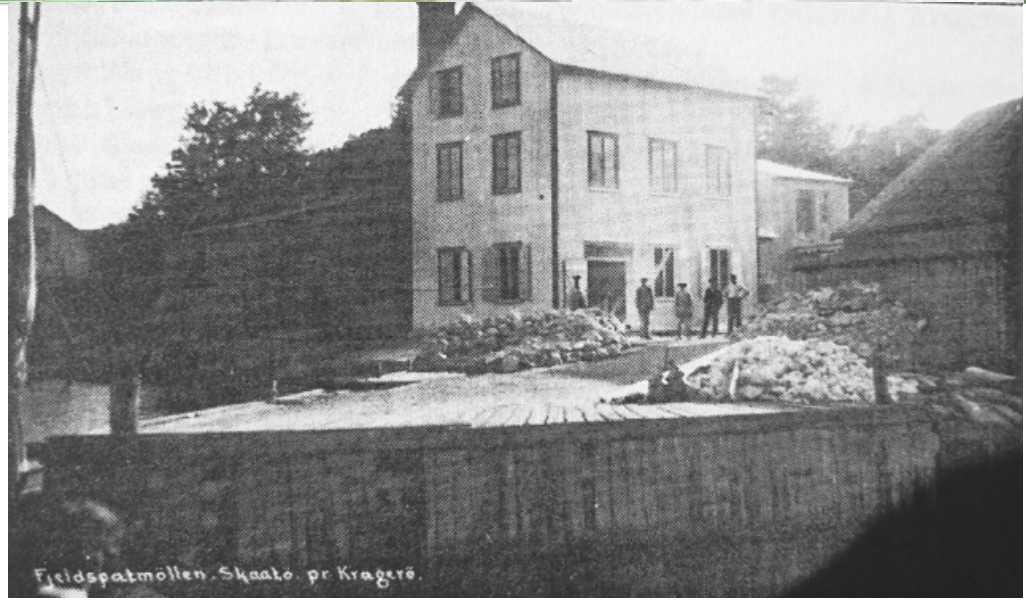
Kråkesølv –

Det er ikke gull alt som glimrer sier et gammelt ordtak.

På Skåtøybrygga, - like etter krigen og mange år senere, var slagghauger av glimmerstein, eller kråkesølv på folke-munne, et yndet sted for lek og utforskning av oss lokale barn.

Med en skarp kniv kunne vi til vår forundring dele stein i tynne, bøyelige og gjennomsiktige flak?

Like ved slagghaugene med glimmerstein lå en fint tilhugget stor skiveformet rød granittstein, den klatret vi opp på mens vi ventet på rutebåten Skåtøys anløp på brygga. De voksne fortalte oss at det var restene av en feltspat-mølle. En feltspat-mølle forsto vi ikke hva var og den var derfor mindre interessant for oss, men vi lot oss fascinere av den inn-gjerdede vannfylte gruva like ved.

Mer interessant var krigshistorier om tysk bruk av glimmer i skumle ubåter, torpedoer og bomber. Glimmer kjente vi fra datidens små vinduer i ovnsdøra, og glimmer ble brukt til elektrisk isolasjon i varme husholdningsapparater.

Under andre verdenskrig produserte Norge 6 - 8 000 tonn glimmer for krigsmakten Tyskland, hvorav litt kom fra gruva på Kalvnes ved Skåtøybrygga. Feltspatmølla var et kortvarig industrieventyr på Skåtøy.

Mølla sto ferdig i 1899, men allerede i 1912 stoppet driften. Midt på 20 tallet ble det tre etasjer høye møllehuset revet, utstyret solgt til England, og alt som stod igjen var den nedre møllesteinen.

Driften i gruva ble altså startet opp igjen en periode under andre verdenskrig, men da for å utvinne glimmer – opprinnelig et biprodukt fra feltspatgruva.

Fram til 1899 ble feltspat eksportert kun i form av stein fra de mange større og mindre brudd her i distriktet.

Forretningsideen var at stein malt til mel ville øke lønnsomheten. I 50 kilos sekker ble melet kjørt ut med trillebår til lagerbua, og ved mølla jobbet det 5-6 mann. Anders Evensen var bestyrer på mølla, han stilte sin gruve på Kalvenes til disposisjon for selskapet for å spare utgifter til transport. Tanken var at mølla også skulle ta imot feltspat fra andre brudd i distriktet.

Slagghaugene med glimmerstein forsvant ved planering av bryggeområdet for en god del år siden. Men i nesten 100 år lå møllesteinen der som et urokkelige og godt synlig monument til minne om Skåtøys "industrieventyr". For oss på Skåtøy var det utenkelig at dette rotfaste kulturminnet skulle forsvinne?

I vår moderne tid forvolder byggeprosjekter langs kysten uopprettelig skade på landskap, natur, kystkultur og tradisjoner, alt for ofte.

Byggherrer, godt hjulpet av arkitekter, advokater, utøvende bygg- og anleggsfirma, samt bygningsmyndigheter viser nå for tiden grov uforstand i sin tjeneste når de benytter byggeskikk og praksis i skjærgården tuftet på urbane kvaliteter.

Urban byggeskikk krever flate tomter for bilvei, parkeringsplass og perfekte flater for utrulling av ferdigplen. Dette er på ingen måte forenlig med tradisjonell byggeskikk, hagebruk og kystkultur i skjærgården, der hus og hage ble plassert og tilpasset terreng, natur og andre lokale særegenheter.

Urban byggeskikk i skjærgården er langt fra gull – den er knapt nok kråkesølv.

I Kragerø by spesielt, men også i skjærgården, er "Harryfaktoren" i ferd med å bli høy. Harry-begrepet må her forstås i verste betydning. Nå for tiden realiseres en god del hytteprosjekter tilsynelatende med det mål at stedene skal ligne mest mulig på eksklusive eiendommer på Oslos vestkant, eller for den saks skyld i Beverly Hills.

På utsiden av Skåtøy har vi en "arkitektonisk hytteperle", flombelyst i høstmørket, vi kaller "Lille Hollywood". Det er en fattig trøst for oss i skjærgården at utbyggingsprosjektene er enda verre i Kragerø by.

At seilskutebyen Kragerø nå omtales som Norges RIB-hovedstad bekrefter at, «Harry» - med capsen bak fram, er i ferd med å overkjøre vår natur, tradisjon og kystkultur.

Verdi og betydning av kulturminner kan alltid diskuteres, men uten sammenligning forøvrig kan det nevnes at selv slagghauger fra gruvedrift på Røros havner på verdensarvlisten.

Heldigvis er møllesteinen tatt vare på og ved å samle gode krefter får vi den tilbake der den hører hjemme - på Skåtøybrygga.

Den øvre møllesteinen befinner seg fremdeles på Skåtøy, og er vi heldige kan kanskje den også plasseres der den hører hjemme – over den nedre møllesteinen på Skåtøybrygga?

Da kan barn og voksne i fremtiden bedre se og forstå hvordan en feltspat-mølle så ut for mer enn 100 år siden.

Livet ved Færder?

Livet ved Færder det huer meg ikke fiskens moral har nå sunket til null Fjorden er full av berusende drikke spritjakter synker og velter om kull.

Slik lyder de første linjene av en revyvisse fra forbudstiden (1916-27) Tekst: Arne Svendsen,

Visa spøker humoristisk med hvordan alt det vi mennesker stiller i stand også kan tenkes å påvirke livet i havet.

Nå for tiden spøker det imidlertid alvorlig for livet i havet i strandkanten og i bukter og vikene langs Skåtøy og kysten vår. For andre året på rad er strand-snegler og rur nesten ikke å se i tidevannssonen. Blåskjell og kysttorsk er også nesten helt borte osv.

Når jeg som barn, for mer enn 60 år siden, tok noen drag i tanga nær brygga med en rekehåv kunne vi fort sanke en halv liter reke som vi kokte i en blikkboks over bålet. I tillegg fikk vi ofte en 10-12 andre slags kryp og småfisk, deriblant småtorsk. Ved barn, barnebarn og andre barn på besøk har jeg brukt rekehåven på samme måte i mer enn 60 år. Nå for tiden får vi bare noen få reker og små sjøstjerner i håven. Heldigvis er noen få trofaste strandkrabber, reker og sjøstjerner nok til at barn fremdeles lar

seg fascinere av livet i fjæra, men det er en utrolig og skremmende endring og nedgang i marint liv i fjæra bare på et par generasjoner. Når rur, strandsnegler, blåskjell blir borte indikerer det et "dødt" hav hva gjelder biomasse langt nede i næringskjeden. Det hardføre krepsedyret rur, og blåskjell sitter fast på fjellet og spiser plankton i frie vann-masser. Rur og blåskjell er nå nesten borte i lune bukter og vikene med mer stillestående vann, men fins f.eks. i Eidkilkanalen og andre steder med sterkere strøm. Strøm i sjøen gjør at store vannmengder passerer ruren så den får nok næring til å overleve. Rur og blåskjell-yngel i store mengder i tidevannssonen utgjør det vi lokalt kaller "skjælbrem". I år ble det rapportert om funn av mange avmagrede døde ærfugl – den beiter på skjælbremmen som nå er sterkt redusert. Sjøfugl er gode indikatorer på livet i strandsonen. Trofaste stedbundne fiskemåker levde av det samme som jeg fikk i rekehåven for 60 år siden. De trakk inn i landet til søppelfyllinger og kornåkrene for 30-40 år siden – trolig et tegn på at den økologiske balansen i fjæra allerede da var forrykket. Den svært dyktige og opprinnelige havfiskeren skarv (lokalt kalt ålekråke), dukket opp i bukter og vikene. Noen mente at skarv fortrenget måkene, mens trolig er det endringer i

fuglenes matfat både langs land og til havs som er årsaken. Fremmede dyr som mink og den nesten utryddede selen tok seg kraftig opp.

Fra import av sjømat, og skips ballastvann dukker nye marine arter opp lokalt; Alt fra ukjente mikroorganismer til Japansk drivtang, Amerikansk ribbemanet, Stillhavsøsters, Russerkrabbe osv.

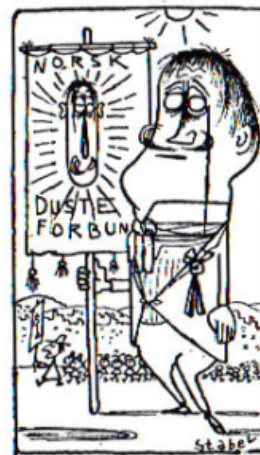
Vi har også mange andre menneskeskapte endringer:

Kystfiske erstattes av industrielt havfiske; Oppdrettsnæring er blitt stor;

Hav forurenses fra industri og landbruk både lokalt, regionalt og globalt;

Og ikke å forglemme global oppvarming.

Alt dette skjer samtidig med at kysttorken langs Skagerakkysten forsvinner.

President Darwin P Erlandsen skrev i Dusteforbundet:

"Det er mer mellom himmel og jord enn de fleste andre steder". Visdomsordet fra Darwin P er vanskelig og bestride, men ting tyder på at det fins 1000 ganger mer mellom havets overflate og dets bunn.

Med enkle lokale observasjoner og sunt skipperskjønn forstår vi lett at havenes økologisystemer er verdensomspennende og kompliserte. Tar du en dråpe sjøvann i strandkanten på Skåtøy inneholder den ca. 1,5 trilliarder (21 nuller bak komma) molekyler og disse molekylene kommer nok fra alle verdens hjørner?

Vi har svært lite kunnskap om livet i sjøen og havenes økologiske balanse. Når "selinvasjonen" kom hit for ca. 20-30 år siden trakk våre lokale fiskere sine garn, der sto torskehodene igjen etter at sel hadde forsynt seg med noen lettvinde måltider. Det lett å forstå at fiskerne ga selbestanden skylda for at torsken forsvant.

Det som er verre er at vår fagekspertise, marinbiologene, nå gang på gang uten nyansering frikjenner selens innvirkning på torskebestanden ved å undersøke selens ekskrementer.

I KV 8. juli kan vi lese at Havforskningsinstituttet, ved Carla Freitas, finner at torsk utgjør kun 2 % av torskens diett og der konkluderes det med at sel hverken konkurrerer med fiskeri eller påvirker torskebestand.

Rapporten, på engelsk med alskens faguttrykk er imponerende nok, men skipperskjønn sier meg at når torsken allerede er borte er det selvfølgelig lite torsk på selens meny – trenger vi

egentlig å forske på det?

Stor torsk (matfisk) er langt oppe i næringskjeden og har i våre farvann kun to predatorer, oss mennesker og sel. Mennesker og sel har trolig som felles-trekk at de er late og foretrekker stor fisk som er lett å fange. Når torsken er borte spiser vi andre ting.

Mer vitenskapelig sier naturlovene noe om energi, som tyder på at alle dyr foretrekker mat som krever minst mulig bruk av krefter og energi for å fange.

Å hevde at sel ikke påvirker torskebestanden er trolig helt feil og en fornærmelse både mot skipperskjønn og våre lokale fiskere med torskehoder i garna.

Torsken er nå fredet fra oss mennesker i hele Oslofjord regionen, men ikke for de minst 200 selene som befinner seg langs Telemarkskysten. Selbestanden her spiser kanskje opp i mot et tonn fisk i døgnet og det beviser heldigvis at fjorder, bukter og vik er helt fisketomme. For å undersøke effekten av forbudet mot torskefiske burde den andre predatoren, den ikke-truede selbestanden, jaktes ned i et avgrenset kontrollert område langs kysten også. Jeg tror det er et bedre forskningsscenario enn å lete etter lete etter ørebein fra torsk i selekskrementer fra områder der torsken allerede er forsvunnet? Forskningen konkluderer også

med at selen ser ut til å foretrekke småfisk? Jeg tror at selen må spise det den finner, og det beviser i så fall bare at tilgang til større matfisk er redusert.

Dessverre tror jeg at fasiten for årsakene til kysttorsks fravær ikke er avgrenset hverken til overfiskeri eller sel, men er langt mer komplisert og sammensatt.

Om og når vi finner svarene er vanskelig å si, men i mellomtiden kan vi i Darwin P Erlandsens ånd underholde oss med nisjepreget forskning der sky-lappene er på for havets kompliserte økologiske helheter og sammenhenger.

Dessverre resulterer marinbiologenes forskning, i byråkratiets tidsalder, ofte i en rekke plagsomme og trolig unødvendige lover regler, påbud og forordninger, som i beste fall gir ingen eller kun marginal beskyttelse av havets mangfold og dets økologiske systemer. Dette kan føre til at folk flest, og samfunnet, tror at bare vi forbyr; utfylling av litt sand på bade-plasser; brygger nær ålegras; fangst og fiske her og der; så redder vi både kysttorsk og verdenshav? En kan spørre seg om dette er noe å gruble over? – grublet gjorde også Darwin P Erlandsen da han konkluderte: "Det er ingen grunn til å gruble så meget over livet, man slipper så likevel ikke levende fra det".

BAK FASADEN

Et gammelt bryggerhus er revet, så foran – "Bak Fasaden" er det nå anlagt en hage, og dermed ble tunet på gamle Haugen Gård større. Derfor var det god plass til å holde korona-avstand for etterhvert mange fremmøtte til åpning av sommerens andre utstilling i galleriet.

Hvor lenge folk har bodd på Haugen vet ingen, men vi er sikre på at her lå Skåtøy-gården eiet av St. Olavs kirken i Tønsberg på 1300 tallet. I Biskop Eysteins "Jordebok" fra år 1400 omtales Skåtøy for første gang – den gang en av ca. 30-40 gårder i hele det området som nå er Kragerø kommune.

Tidlig på 1600 tallet bodde leilendingen Anders Skåtøy her sammen med kona Live og 5 barn; sønnene Brynild og Hans og døtrene Åse, Kari og Ragnild.

Anders, sammen med leilendingene på Gumø, Skjørsvik, Kalstad og Ørvik, bidro til taksering av eiendom her i distriktet.

"Anders Skodøen" var betrodd og skrivekyndig, og fra hans hånd ser vi buemerket med signatur på skattedokumentet fra 1600 tallet.

Torsdag 16. juli 2020 åpnet gallerist Heidi Felle for andre skatter!

Vlad Kladko byr på sin smykkekunst. Augon Johnsen på malerier.
– Til vår opplevelse, forundring og begeistring.

Anders Skåtøy hadde trolig en liten sandskute og drev handel direkte med danske bønder, han byttet trelast mot korn. Slik ble tidlig kulturimpulser utvekslet mellom Skåtøy og Europa. Det "reisende folkets" musikk, i Django Reinarts ånd, fremført av Stian Vågen Nilsen og Magne Fjoreland, falt derfor naturlig inn i rammen rundt galleriet i gårdstunet på Skåtøy. Det var tydelig at musikerne trivdes og publikum lot seg begeistre.

Lise Welo er en lykkelig eier av en av Vlads ringer og hun fortalte om dens tilblivelse: Lise arvet de tradisjonelle gifte-ringene etter mor og far. Vlad fikk disse for å lage en ny skulpturell ring til Lise og det gjorde han. I den nye ringen ser vi mors ring omfavne og holde på plass en vakker ametyst, mens fars ring med slitemerker fra et 5

levd liv holder det hele på plass rundt Lises finger. Slik blir evigvarende gull, med en kunstners kreativitet, til noe nytt og unikt, der historien også tas vare på.

Smykker er tredimensjonale objekter skapt i kunstnerens hode og utført ved hjelp av verktøy, maskiner og godt gammeldags håndverk.

Vlad er opptatt av, har respekt for, og henter inspirasjon fra naturen. Det er en av grunnene til at han liker seg på Skåtøy og har utstilling her for 3. gang. I år tar han med litt verktøy og utstyr og vil periodevis arbeide her under utstillingen.

På utstillingen ser vi også at Vlad utforsker bruk av nye verktøy og metoder i sin kunst. Han eksperimenterer med tredimensjonal «scanning og printing».

Denne teknologien er nå i sin spede begynnelse, men gir trolig uante muligheter?

Er naturen inspirasjonskilde, kan alt fra de minste detaljer til hele landskap tenkes 3D scannet for etterfølgende kreativ bearbeidelse til kunstobjekter.

Barokkperler fra ferskvanns-muslinger er scannet og danner utgangspunkt i noen av Vlads ringer. En ferdig ring er så scannet og printet i stort format til en skulptur, på en 3D printer. Denne teknologien vil trolig på sikt supplere og

komplementere skulpturell kunst tilsvarende det fotografi har gjort for bildekunst.

Vlads eksperimenterer med nymotens 3D teknologi er kanskje ikke så vanlig ennå, men vanlig er det vel heller ikke at en smykkekunstner, i tillegg til å sette opp utstilling, rigger til hagen utenfor galleriet? I en krok fant han til og med plass til noen små drivhusbenker med grønnsaker. Om hagen sier Vlad at i stedet for å gå på hagesenter forsøker han å ta naturens og skogens planter og blomster inn i hagen, gi de godt stell slik at deres skjønnhet forsterkes og trer enda bedre fram.

Respekt for og hensyntagen til natur, historie, tradisjoner og kultur er viktig for alt vi mennesker gjør, det være seg innen kunst eller i dagliglivets mange gjøremål.

Maleren Augon Johnsen glimret med sitt fravær på åpningen, men bildene hans var høyst tilstedeværende. Hvis du etter finmusing på Vlads smykker med lesebrillene på, forsøker deg med tilsvarende nærkontakt med Augons bilder risikerer du fargesjokk. Tar du av brillene og tar noen skritt tilbake ser du det vakre og spennende i malerens bruk av farger.

Augon har lang fartstid på Skåtøy, og i tillegg til utstillinger hjalp han Heidi med grafisk design i de årene hun drev kafeen. Han er mannen bak "Englefisken" som ble kafeens logo og var grunnlaget for en av Heidis kunstprosjekter for barn.

Bak Fasaden oppleves som noe mer enn et utstillingslokale og en salgsbod for kunst. Sted, omgivelser og atmosfære utgjør en helhet og en ro som gjør at store og små trives.

Lokal natur, historie og kultur føles nær. Opplevelse, forundring og begeistring fra kunsten – møtet mellom mennesker, ofte med svært forskjellig tilhørighet og bakgrunn, gir rom for spennende, lærerike og gode samtaler.

Slike møteplasser og nært fellesskap er trolig viktigere enn noensinne i vår hektiske og rotløse tid, der opplevelser preges av masseprodusert, ukritisk og overfladisk; tekst, lyd, bilder og film formidlet på digitale media.

Bak fasader skjules mangt og meget – vel møtt på Skåtøy.

Info fra Skåtøy Vel.

1. Ferdigstilling av veien:

Veikomiteen har fått til besøk fra ordfører og varaordfører, seinest i forrige uke. Vi heier alle på veikomiteen og håper at nødvendige midler blir bevilget slik at veien kan ferdigstilles.

2. Bredbånd til resten av Skåtøy:

Styret har fått opplyst at neste tildeling av midler vil bli avgjort 20 august. Vi har hatt kontakt med aktuelle politikere i det nye fylkestinget både skriftlig og muntlig så nå krysser vi fingrene at Skåtøy prioriteres.

3. Veisikring:

Fartsmålinger er gjennomført, nå avventer vi vår søknad om fartsdempere gjennom sentrum på Skåtøy.

4. Saulekilen Båtforening:

Det har vært befarng fra kommunens folk og det ser mer lovende ut enn på lenge. Dette er en sak som har drøyd ut i tid og mye arbeid er nedlagt av samferdselskomiteen og Mellommyra Fritidsforening .

5. Overtagelse av Vel huset:

Styret har fått forslag til kontrakt med kommunen som av et utvidet styremøte

enstemmig ble beskrevet som «uspiselig». Styret har bedt Tore Abrahamsen om å være med på et møte i kommunen sammen med Vidar og Randi. Vi satser på en bedre deal som vi kan legge fram for medlemmene. Vi kan forsikre at ingen avgjørelser blir tatt uten et forutgående ekstraordinært årsmøte.

6. Møllesteinen på Skåtøybrygga:

Styret støtter en tilbakeføring av steinen på egnet sted på Skåtøybrygga og oppsetting av informasjon om historikken.

7. Hagevanning:

Styret har tatt kontakt med varaordfører som forklarte at så lenge kapasitetsproblemene er der (vannet forsvinner på Jomfruland) er det lite som kan gjøres. Vi har forbud mot all hagevanning med slange fram til «rundledning» er et faktum. Vidar ga godt råd om å ta i bruk våre gamle brønner og borehull.

For Styret Randi Roer

Smått er godt?

I disse koronatider har mange måtte endre litt på sine daglige vaner og rutiner. Blant annet lager folk mere mat hjemme fra grunn av. Man har blitt mer

opptatt av beredskap og selvberging. Det er en stadig økende interesse for kortreist mat. Man oppfordres til mindre reising og da trengs flere opplevelsestilbud og service lokalt.

Turistmaskinen i Kragerø går så det suser – "regner det på presten så drypper det på klokkeren" heter det i ordtaket.

Jeg tror at lokalmiljøet på Skåtøy kanskje bør satse mer på småskala turistnæring, turistene er jo her allerede.

Her snakker vi ikke om lønnsomhet i en tradisjonell bedriftsøkonomisk forstand, men det er mange bra kvaliteter i det ulønnsomme. Erfaringer fra 15 år med festival og visekonserter har lært oss, at det minst kommersielle ofte gir oss de største og beste opplevelsene.

En viss grad av ulønnsomhet er trolig både mer bærekraftig og fremtidsrettet enn om det ensidig fokuseres på profitt, noe som ofte går på bekostning av kvalitet og trivsel.

Eksempler på småvirkosomheter er:

Den populære dugnadsbaserte driften av sommermarkedet på lokalet, (i år koronastengt og savnet av både fastboende og sommergjester).

Parsellhagene på Grønne Havet har i år startet spede forsøk med litt selvbetjent Vipps-salg fra sin over-skuddsproduksjon (Fastboende og sommergjester savner det mange-årige salget fra Helge og Bitten).

Medlemmer av Skåtøy Fjorfelag leverer egg til både fastboende og våre sommergjester.

Galleriet Bak Fasaden på Haugen (Heidi) www.bak-fasaden.no (fyldig omtalt i denne og forrige Flaskepost).

Elleville Strikedille i Gjerpekleiv (Ann Kristin) www.facebook.com/strikedille

Smultringbua på Darefjell (Nina) www.facebook.com/Smultringbua-Ymse-111691177258793/

Woolinvent på Bråtøy (May) www.filmaker.no

Skjønt&Grønt as i Stoppedalveien (Mia) www.facebook.com/skjontoggront

Bak et nystartet firma; "Van Voornveld Catering Solutions" på Nødodden skjules Dennis, som mange av oss kjenner godt fra de tradisjonelle gourmetaftener på Lokalet før jul.

Han har prosjekter på gang for å levere mat på Skåtøy og i skjærgården.

En Pizza-/ Baker-ovn er i ferd med å komme på plass på Nødodden. Og mens vi venter på de første nystekte brød og pizza derfra, tar Dennis også Catering-opdrag på Skåtøy og i skjærgården.

På bildene ser vi framdriften på baker-ovene og hans matkasser på vei til Arøy. Dennis treffes på 95763150.

Kontakt informasjon til de andre finner du ved å sjekke linkene vist over.

Opplistingen viser et mangfold av mindre virksomheter på øya vår, der noe er levevei, noe er attåtning eller hobby og noe er dugnad. La oss støtte opp om og bruke lokale tjenester, kanskje noe kan utvikles videre? Dette er viktig for både trivsel og for øyas fremtid. Er noe uteglemt tar jeg det gjerne med i neste flaskepost.

Postman Pat

Vi har vel alle fått med oss at hele øyas postmann, Lars Martin Bråtane, nå har pensjonert seg etter 40 års tjeneste.

Med det er et kapittel av Skåtøys lokalhistorie over.

I 1915 ble det tidligere Brevhuset på Skåtøy erstattet med Skaatø Poståpneri poståpnerne var Gustav Nielsen, Albert Jensen, så Harbo Larsen og tilslutt Lars Martin. Årslønna i 1915 var på kr 100.

For 40 år siden fikk Lars Martin med seg litt av den "gode gamle" posten som noen av oss fremdeles husker. Med dagens internett, post i butikk og mer eller mindre fri konkurranse på post-tjenester er dette ikke til å kjenne igjen.

De fargerike poståpnerne vi hadde på Skåtøy kom tett på folk og det fins en mengde interessante og morsomme post-historier fra lokalmiljøet vårt, som bør tas vare på – noen som føler seg kallet til å skrive om dette?

Lars Martin var også den siste bonden på Skåtøy og vi bør være takknemlig for at han fremdeles slår jordene på Bråtane, i Eskedalen og på Stoppedalen.

Gror disse jordene igjen, blir det vanskelig å forestille seg hvordan Skåtøy så ut den gang gårdsdrift og småbruk var en stor næring på øya.

Vi kan savne hesjene, men det er hyggelig å se at slåtten i de siste årene kommer til nytte for hester på Vestre Ødegård og dyr på Ås. Å holde jordene i hevd er vel også et eksempel på verdien av å drive med ulønnsomme aktiviteter?

Tor D

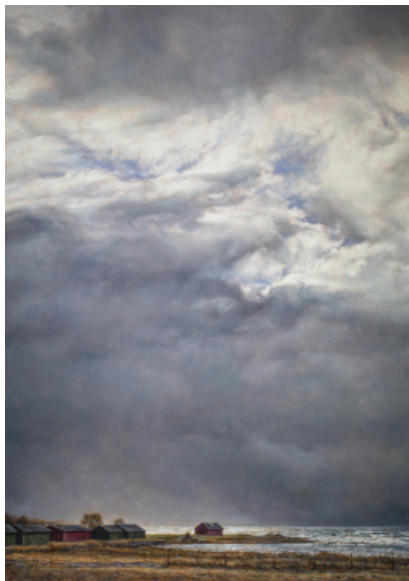
SKÅTØY KAFÉ

Sommerutstilling med Galleri A

Utstillingen varer fra 21. juli til 9. august

Vi gleder oss til enda en fin sommerutstillingen av Galleri A.

Kunstnere som deltar i år er;
Benedicte A. Ringnes; HaMa Woods;
Jon Bakken; Jørgen Platou Willumsen;
Tor-Arne Moen

I år kan dere glede dere til store bilder i 170cm h x 120cm og bilder i 50 x 50 cm.

Inger Nordvik

Solokonsert på Skåtøy Kafé

Lørdag, 1. august kl. 18.30

Billettpris kr 265

Billetter kjøpes på Skåtøy Kafé og Tollboden Hotell. Vi reserverer gjerne bord, så lagt det er ledige plasser.

Den klassisk utdannede sangeren Inger Nordvik trekker inn både jazz, folk og pop i sin nylig slippede debutalbum, skrevet, arrangert og produsert av Nordvik selv. Hennes nye singel "Lost" utforsker den vanskelige overgangen fra å være avhengig av andre til å gå ut i verden alene - med nydelig vokal av Inger Nordvik og ville improvisasjoner fra den tyske saksofonisten Johannes Schleiermacher.

Selv er Inger Nordvik vokst opp med blant annet religiøse folketonen, jazz og 9

klassisk, og hun er utdannet ved Barratt Due Musikk institutt i Oslo hvor hun opprinnelig så for seg seg en karriere innen klassisk sang. Med et iboende skaperbehov og med innflytelse fra nevnte Mitchell til Jeff Buckley og Kate Bush, ble det med tiden likevel tydelig at hun skulle bevege seg videre fra det klassiske og skolerte miljøet. Hun fullførte studiene og dro til Berlin, hvor hennes sans for låtskriving og improvisasjon fant seg til rette sammen med jazzmusikerne Karl-Erik Enkelmann og Dag Magnus Narvesen.

Sammen med de to jazzmusikerne spilte Nordvik inn halvparten av låtene på "Time" i studioer i Polen og Berlin. Den andre halvparten ble arrangert i Norge og spilt inn i hennes hjemby Harstad, denne gangen for strykere og vokal, nærmere hennes klassiske og folkemusikalske bakgrunn. Kaotisk og myk på én gang, "Time" oppnår noe unikt til å være en debut - albumet trekker frem Inger Nordvik som en artist full av potensiale, samtidig som det binder sammen to musikalske verdener til en fullkommen og spektakulær enhet.

Carolyn Donner

Det blir tradisjonell sesongavslutningskonsert med Sviskeprinsene i år også. Ta turen til Skåtøy og møt denne spilleglade gjengen **lørdag 15. august**.

Tor D

BAK FASADEN

GALLERI

VELKOMMEN TIL NYE KUNSTOPPLEVELSER I GALLERI BAK FASADEN PÅ SKÅTØY

27 juni-12 juli 2020

ERNA KAHLBOM
keramikk
FINN GUSTAVSEN
maleri

16 juli-15. august 2020

AUGON JOHNSEN
rialeri
VLAD KLADKO
smykkedesign

Stoppedalveien 1, 3780 Skåtøy. Åpent 12.00-18.00. Tlf. 929 85 168. www.bak-fasadene.no

Det skjer på Skåtøy

SKÅTØY KAFÉ

Skåtøy Kafé er åpen hver dag

Meny og åpningstider : Sjekk

<https://www.skatoykafe.no/skatoy-kafe>

Konsserter:

Inger Nordvik trio **lørdag 1. august kl 1830**

Sviskeprinsene **lørdag 15. august.**

Utstilling: Galleri A med kunstnerne; Benedicte A. Ringnes , HaMa Woods, Jon Bakken, Jørgen Platou Willumsen og Tor-Arne Moen
Utstilling varer fra 21. juli til 9. august

Hilsen fra oss på Skåtøy Kafé

Skåtøy Kirke

Søndag 9. august kl. 1130 Gudstjeneste

Prest: Trond Engnes. Organist: Jorunn Myre
Offer til Gautefall Fjellkirke.

Konsserter onsdager i juli

(Pga registrering før konsertene, ber vi om at publikum møter litt tidligere enn starttidspunktet.)

22. juli kl.1130 Konsert med Jorunn Myre (organist) og Laila Thortveit (sopran)

29. juli kl.1800 (Olsok) Petter Amundsen (kantor i Holmenkollen kapell) m/flere.

Velkommen Skåtøy menighetsråd

*Vanligvis er det vanskelig å få med alt som skjer på Skåtøy om sommeren på en halv A4 side, men i år er det desverre et hvitt felt her.
Vi gjør det beste ut av det og håper på bedre tider neste sommer.*

BAK FASADEN Utstilling **16. juli til 15. august**
Hjemmeside: www.bak-fasaden.no

Bildedkunstner Augon Johnsen og smykkekunstner Vlad Kladko er nå på plass i galleriet. 16.juli åpnet de utstilling med sine bilder, vakre smykker og spennende nye kunstverk.

Åpent **12-18**, eller etter avtale tel.:90985168

Velkommen hilsen Heidi.

Mellommyra Fritidsforening

Bane anlegget er fortsatt åpent for alle. Vi setter pris på et bidrag på Vips til drift av Mellommyra, vi kan også støttes med grasrotandelen. Forsatt god sommer,

Mh. Styre Mellommyra Fritidsforening

Lokalet - vårt eget hus.

Til alle venner av Lokalet. Det er annerledes tider for alle denne sommeren, årets sommermarked på Lokalet er avlyst.

Hilsen Styret for Lokalet

Sjekk på nett? Tidligere Flaskeposter? Skole?